

[Christmas Møller.]

hvor man kun havde at acceptere eller sige nej, og hvor ingen kunde være i Tvivl om Svaret, saa langt denne Sag var ført frem.

Man kan ikke være i Tvivl om, at paa de vigtigste Omraader foregaar det ikke her, men andetsteds. Efter Valget den 16. November 1932 forelagde Regeringen sit store Forlig den 31. Januar 1933. Det var et Forlig, som fastslog Lønningerne, som klart og bestemt fastlagde Lønniveauet for den almindelige Befolkning, for Arbejderklassen, som bestemte Produktionsvilkårene i dette Land. Det var i Virkeligheden paa Baggrund af dette, at alt maatte indrette sig og rette sig. Ved Lønforliget i Foraaret har Regeringen med sin Magt via Fagforeningerne forlænget Overenskomsterne, forlænget Grundlaget og fastlagt Lønniveauet her i Landet for 1 Aar og ved Indledningen nu af den treaarige Overenskomstperiode, først for en mindre Arbejdergruppe, dernæst for Jernindustrien, og nu, hvor man aabenbart forsøger at gøre det samme for den store Arbejdsmandsgruppe, da er det, der i Virkeligheden økonomisk sker i Landet, dette, at man fastlægger et stort og vigtigt, ja det største og vigtigste Omraade.

Det, Rigsdagen derefter har at gøre med Hensyn til Lønnen baade det ene og det andet Sted, det, Rigsdagen har at gøre med Hensyn til en Række andre Bestemmelser, er at handle, efter at Magter uden for denne Sal og uden for Rigsdagen har fastlagt, hvorledes Forholdene skal være. Ja, selv Socialreformen gaar, med hele sin Udgiftsmasse, paa Baggrund af, at disse Lønforhold bestemmer, om Arbejdsløsheden stiger her i dette Land, ind som Led i hele denne Politik.

Det maa man forstaa fra Regeringens Side, at det har vi for vort Vedkommende været imod; og man maa forstaa, at naar Regeringen her lægger Tingene fast, saa har Regeringen, til Trods for, at den ikke har Flertal i Landstinget, med den Magt, den har over for Fagforeningerne, Ansaret for Udviklingen, ogsaa for Erhvervslivets Udvikling her i Landet.

Vi tror ikke, saaledes som Socialreformens Byrde og Millionunderskuddene tegner sig, at dette økonomisk kan bære, ja, vi tror, at Regeringens Politik økonomisk vil bryde sammen. Vi for vort Vedkommende har sagt til, vi har givet klar Besked i Tide, og vi har da kun dette at gøre, saaledes som Regeringen har drejet sine Sager, selv at fortsætte denne Linie, og det er det, vi vil gøre.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 18. Oktober, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1935 til 31. Marts 1936.

Mødet hævet Kl. 16²⁰.

5te Møde.

Torsdag den 18. Oktober Kl. 13.

Formanden: Ved Folketingsmændene Koefoed og Hans Rasmussen er modtaget et Andragende fra De bornholmske Landbo- og Andelsorganisationer om, at Slagteafgiften fra Bornholm tildeles de bornholmske Andelsforeninger til Lettelse af Havne- og Brotakster.

Andragendet vil blive tilstillet det Udvalg, der ventelig vil blive nedsat angaaende Lovforslaget om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1935 til 31. Marts 1936.

Forhandlingerne genoptoges.

Jørgen Jørgensen: De utrygge Forhold, der præger Tiden, opfordrer i høj Grad til nærmere Samarbejde mellem de Nationer, der ser en Fare for Europas Kultur i den Krise, vi nu gennemlever. I disse Aar, hvor Stemninger rejser sig med det Formaal at knægte det frie Ord, hvor politisk og aandelig Frihed i mange Kredse ringeagtes, er det velgørende at se den samlede Front for Bevarelse af Friheden, der viser sig i de nordiske Lande. Vi hilser med oprigtig